

Sygn. akt II Ka 94/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSO. Jerzy Pałka

Sędziowie SO. Ryszard Warda

SO. Anna Łaszczych (spr)

Protokolant Dorota Dzięczek

przy udziale Prokuratora Okręg. Adama Kolbusa

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2016 r.

sprawy K. R.

oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce

z dnia 2 grudnia 2015 r. sygn. akt II K 793/14

o r z e k a :

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 złotych tytułem kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, w tym kwotę 180 złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt. II Ka 94/16

UZASADNIENIE

K. R. została oskarżona o to, że:

w dniu 5 marca 2014 r. w O. doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. S. w kwocie 180 zł przy zakupie w sklepie internetowym www.ibutik.pl pierścionka w całości wykonanego ze złota marki S. o wartości 180 zł działając w ten sposób, że celem osiągnięcia korzyści majątkowej wystawiła w sklepie internetowym www.ibutik.pl w ogłoszeniu nr (...) pierścionek w całości wykonany ze złota marki S. o wartości 180 zł, którego nie posiadała, a następnie po sprzedaży na swój rachunek bankowy w Banku (...) o nr (...) posługując się danymi personalnymi K. P. z O. otrzymała kwotę 180 zł przy czym nie miała zamiaru wywiązać się z transakcji, czyli przesłać przedmiotu zakupu, działając tym samym na szkodę A. S.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce oskarżoną K. R. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał ją i wymierzył jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 (trzech) lat; na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek dowodu rzeczowego przesyłki pocztowej Poczty Polskiej S.A. o nr (...) wraz z zawartością opisanego w pkt. 1 postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych k. 97; zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 250 złotych w tym opłatę w wysokości 180 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonej K. R., zaskarżając wyrok w całości, zarzucając wyrokowi na zasadzie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. :

1. obrazę przepisów prawa procesowego, mianowicie art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k., art. 410 k.p.k. i 424 § 1 pkt. 1 k.p.k., która miała wpływ na treść wyroku, a wynika z oparcia orzeczenia na dowodach obciążających i pominięcia dowodów korzystnych dla oskarżonej,
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, przez uznanie oskarżonej winnej popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

W konkluzji apelacji obrońca wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonej K. R. jest niezasadna i nie została uwzględniona.

Nietrafny jest podnoszony w apelacji przez obrońcę oskarżonej zarzut obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. Zarzucając Sądowi I instancji obrazę tych przepisów, obrońca nie wskazał na czym miałyby polegać uchybienie Sądu w tym zakresie. Apelacja obrońcy jest lakoniczna, jednostronna i sprowadzająca się w zasadzie do polemiki ze stanowiskiem Sądu. Sąd Rejonowy dokładnie przeprowadził postępowanie dowodowe w sprawie, wszystkie dowody zostały poddane przez Sąd wnikliwej analizie i ocenie, co jednoznacznie wynika z uzasadnienia wyroku. Obrońca oskarżonej K. R. powołuje się w apelacji wyłącznie na wyjaśnienia oskarżonej, które jego zdaniem zasługują na wiarę. Pomija natomiast wszystkie pozostałe dowody, zwłaszcza zeznania świadka A. S., dowody z dokumentów w postaci korespondencji e – mailowej prowadzonej pomiędzy pokrzywdzoną A. S. a sprzedającą złoty pierścionek w sklepie internetowym ibutik K. P., dokumentację bankową dotyczącą otwartego w dniu 1 sierpnia 2013 r. rachunku w Banku (...) SA z siedzibą w B. o numerze (...) należącego do oskarżonej K. R., dokumentację dotyczącą przesyłki pocztowej o numerze (...), którą miał być przesłany pokrzywdzonej pierścionek. Wyjaśnienia oskarżonej są tylko jednym z dowodów przeprowadzonych w sprawie i jak każdy dowód podlegają ocenie, której Sąd Rejonowy dokonał.

Sąd I instancji w żadnej mierze nie naruszył zasady obiektywizmu wyrażonej w art. 4 k.p.k., gdyż badał i uwzględniał okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonej. Treść apelacji wskazuje, że obrońca w swoisty sposób rozumie tę zasadę, a mianowicie jako branie pod uwagę tylko okoliczności korzystnych dla oskarżonej. Całkowicie chybiony jest zarzut obrazę art. 410 k.p.k. Uzasadnienie wyroku wskazuje jednoznacznie, że podstawę wyroku stanowi całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Podkreślić należy, że zasada wyrażona w art. 410 k.p.k. obowiązuje nie tylko sąd wyrokujący, ale i strony procesu, które przedstawiając w odwołaniu własne stanowisko, nie mogą go opierać wyłącznie na fragmentarycznej ocenie dowodów z pominięciem tego wszystkiego, co może prowadzić do odmiennych wniosków, a taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. Bezpodstawny jest także podnoszony w apelacji zarzut obrazę art. 5 § 2 k.p.k., gdyż w sprawie nie występują żadne wątpliwości ani natury faktycznej ani prawnej. Subiektywne przekonanie obrońcy oskarżonej o istnieniu wątpliwości nie przesądza o naruszeniu zasady in dubio pro reo. Uzasadnienie wyroku w pełni odpowiada wymogom określonym w art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., a zatem zarzut ten jest niezasadny. Zresztą obrońca podobnie, jak i przy innych podnoszonych zarzutach obrazę przepisów prawa procesowego nie uzasadnił tego zarzutu. Zdaniem Sądu Okręgowego nie uwzględnienie

wniosku obrońcy o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy oraz oddalenie wniosku o przesłuchanie oskarżonej w drodze pomocy sądowej przez ten Sąd, nie miało żadnego wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie. Oskarżona była przesłuchana w postępowaniu przygotowawczym, złożyła wyjaśnienia i Sąd Rejonowy uznał, że nie ma potrzeby przeprowadzania dowodu z uzupełniających wyjaśnień oskarżonej. Przekazanie sprawy w trybie art. 36 k.p.k. ma charakter wyjątkowy i może być stosowane jedynie w szczególnych sytuacjach. Takiej sytuacji w niniejszej sprawie nie było.

Chybiony jest podnoszony w apelacji przez obrońcę oskarżonej K. R. zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku. Sąd Rejonowy poczynił w sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne, które znajdują pełne potwierdzenie w przeprowadzonych dowodach. Oskarżona wystawiła w dniu 4 marca 2014 r. do sprzedaży w sklepie internetowym 5 sztuk nowych pierścionków wykonanych ze złota marki S., z metkami, w cenie po 180 złotych. Jeden z nich zakupiła A. S.. Oskarżona podając fikcyjne dane osobowe – K. P., wskazała konto, na które pokrzywdzona wpłaciła pieniądze. Wskazane konto w Banku (...) o nr (...) założone w dniu 1 sierpnia 2013 r. należy do oskarżonej. Pieniądze wpłynęły na konto. Żadne inne osoby nie miały pełnomocnictwa do konta oskarżonej. Oskarżona jako K. P. poinformowała pokrzywdzoną, że pierścionek został wysłany. Pierścionka A. S. nie otrzymała, a próby kontaktu ze sprzedającą zakończyły się niepowodzeniem. Oskarżona zwróciła pieniądze pokrzywdzonej w sierpniu 2015 r., kiedy sprawa była już w postępowaniu sądowym. Wersja oskarżonej, że pierścionek wysłała, została skutecznie podważona przez dokumenty dotyczące przesyłki pocztowej nr (...).

W świetle dowodów zebranych w sprawie wina oskarżonej K. R. nie budzi żadnych wątpliwości. Prawidłowa jest także przyjęta przez Sąd Rejonowy kwalifikacja prawna czynu. Oskarżona swoim działaniem w pełni wyczerpała dyspozycję art. 286 § 1 k.k.

Z tych względów z mocy art. 437 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze, w tym opłatach orzeczono na zasadzie art. 636 § 1 k.p.k. i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych z późniejszymi zmianami.